

Els sí sí

Segons el cens continu, a la nostra comarca, a finals de 2010, hi havia una població global de 396.691 habitants. Aquesta gent representava el 5,3 per cent dels catalans que ja som set milions i mig de persones. A la mateixa data els infants i joves del Vallès Oriental, nois i noies que no arriben als vint anys, eren 88.202 i per tant representaven un 22,23 per cent de la població comarcal. La xifra és superior a la mitjana catalana, de 19,82, i està en consonància amb les xifres dominants a Europa, on hi ha poblacions més envellides del món.

En moltes regions del centre d'Àfrica, més de la meitat de la població no arriba als quinze anys. S'apropen a la meitat els països de l'Amèrica central i també els mediterranis africans que ara experimenten moviments revolucionaris, com Líbia, Egipte, Tunísia, o Marroc. El fet que vegem molta joventut a les manifestacions és un reflex de la seva societat.

Fa temps, Jordi Pujol deia que als anys seixanta, setanta i primers vuitanta els joves estaven de moda al nostre país i en canvi als anys noranta, no. De fet durant la transició, els joves van aconseguir portar la iniciativa de l'evolució social a través dels moviments, de les activitats i, quan va caldre, de la política. Els càrrecs de la primera democràcia solien ocupar-los gent jove amb poca experiència i pocs prejudicis, procedents de sindicats, de moviments d'església, de grups d'esplai o de l'escoltisme que es trobaren exercint de batlles, de regidors o de diputats, sense haver tingut gaire temps de mesurar on es ficaven.

En canvi, en les dècades recents –el temps de l'eufòria econòmica– els joves han anat a remolc de la societat dels grans. En general se'ls ha fet adaptar, ja des de petits, al que se'ls havia planificat, quan a estudis o també quan a ocupació dels caps de setmana i temps lliure. En alguns moments ha

semblat que ens acostàvem a les societats més avançades del món, on diuen que hi ha desmotivació perquè els ciutadans ho tenen tot resolt i ja no se senten protagonistes de res. La crisi, però, ens fa veure que estem molt lluny encara dels primers.

Els joves actuals, els nois o les noies d'ESO, saben que passar cursos estudiant el mínim és fàcil. Quan se'ls recorda que abans es prenen més seriosament els estudis ho accepten i sovint –no pas sempre, evidentment– es crea una atmosfera de desànim en el sentit que no val la pena esforçar-se, que igualment no es trobarà treball, que cal mirar-s'ho amb calma, que de moment no hi ha altre remei que dependre dels grans de casa. I així ha sorgit el que s'ha anomenat la generació dels "ni ni", dels que ni estudien ni treballen, als quals, fa un temps, l'administració va tenir la brillant idea de donar-los subvenció.

En aquest context, em sembla un excel·lent símptoma la notícia, sorgida aquest març, que a l'entorn d'una parròquia de Badalona s'està formant l'associació dels "si si", dels que si que estudien i si que treballen. Un grup encara molt reduït de nois i noies de professions i expectatives diverses, originaris molts d'ells d'altres països però tots amb inquietuds per aprendre i amb prou iniciativa per buscar-se la vida malgrat la crisi. Sembla que s'han fet seu allò tan sentit però tan encertat que en comptes d'esperar què ha de fer el nostre país per nosaltres, més aviat hem de pensar què podem fer nosaltres pel nostre país.

Els joves, hagin nascut aquí, a Bolívia, a Mali o a Romania, són el futur de Catalunya, perquè la gran majoria hi passaran la vida. I Catalunya tindrà futur si entre ells s'imposa la filosofia del sí sí.

Lluís Galobart

TALLER DE REPARACIÓ DE L'AUTOMÒBIL

Martí Fabra Grau

Camí de Can Torras, 8 - Tel. 844 86 91 - SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

